

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; közsegi jegyzőknél és tanítóknál egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtá-bélyeggel és támlappal együtt 3 frt.
Nyitlén soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújtatnak.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentelen levelek csak ismert kéztől fogadhatók el.

Sz.-Somlyó, 1891. nov. 11.

A kezdet kezdetén túl vagyunk. A sz.-somlyó-margittai vasut létesítéséhez megalakult vidékiünkön az érdekeltség s a cél eléréséhez az első lépést megtette.

Klobusický Béla ur előmunkálat iránti kérésének támogatásához az érdekeltség egy a közl. miniszterhez küldendő emlékirattal járult, mely emlékirat Bartha Endre ügyvéd ur gyakorlott tollából került ki s azt lapunk olvasó közönsége részére teljes szövegében ide iktatjuk.

Ha a vasut létesítésénél az igyekezet, vidékiünknek áldozatkészsége lankadni nem fog, s a megyénél is — mert azt elvárjuk, — feléled, úgy bizton remélhetjük, hogy pár év alatt a Berettyó-mentén a vasut fogja a közlekedést teljesíteni.

Az emlékirat szövege a következő:

Nagyméltóságu miniszter, kegyelmes urunk!

Bizonyára tudva van nagyméltóságod előtt, hogy Szilágyvármegye, mely a volt Közép-Szolnok és Krasznavármegyét, s így a történelmileg Szilágyság néven ismert részeket egyesítette, dacára, hogy az anyatermészet áldásaitól bőven megáldva, értékes darabját képezte annak a drága földnek, mit Magyarországnak nevezünk, százasodó hányattatása és mellőzése végzetes folyományaként, hasonló viszonyok közt talán legutóljára jutott azon helyzetbe, hogy rendkívüli áldozatok árán, ez előtt pár évvel, a gazdaság, ipar, kereskedelem megváltozójaként az első szaranyas kerekét határaitba berobogni látta.

Az első helyi érdekű szilágysági vasutat, mint első hírnököt, a megye minden polgára üdvözölte, azon reményben, hogy a megfelelő csatlakozások és összeköttetések létesítése csak rövid idő kérdése lehet, a mit azóta a szamos-völgyi-deési csatlakozás részben igazolt is.

Ugyde nem hallgathatjuk el nagyméltóságod előtt, hogy a nagy-károlyi összeköttetés az érmelléki részek kivételével Szilágyvármegye nagy részét, s ezek között a volt Krasznamegyét ki nem elégithette, mert a fővonalból ki lett zárva, s csak Sarmaságtól elágazólag Sz.-Somlyóig kapott egy szárnyvonalat, s mert a Szilágyságnak természetes, régi piaca az erdélyi részek felé Kolozsvár, a magyarországi részek felé pedig Nagyvárad volt, s ezen a nagy-károlyi összeköttetés annál kevésbé változtatható, mert ezen piacokkal Nagy-Károly sem versenyezhetett, — másfelől a nagy kerülmény fogva azon át Debrecen-Budapestig a személy és áruszállítás, az idővesztéseket nem is tekintve, sokkal drágább volt, mint tengelyen Csucsáig, az erdélyi vasut csatlakozó állomásáig, vagy pedig Margittáig, a bihari vasutak legközelebbi végpontjáig, s ebből következett, hogy gazdasági és kereskedelmi tekintetben, a közlekedés a legnagyobb részben most is a régi nehézségekkel kénytelen küzdeni az olcsóbb és gyorsabb piacra jutás érdekében.

Ehez járult, hogy a nagy-károlyi összeköttetéssel, oly csatlakozás, mely az érdekeknek megfelelne, mind ez ideig elérhető nem volt, melynek hátránya a postai közlekedésnél is felelté érezhető.

Régi óhaja tehát megyénknek, s különösen a volt Krasznamegyének s a szomszédos bihari részeknek, hogy a margitta-sz.-somlyói csatlakozás létesítéséig, s ez által úgy a bihari, mint a szilágysági helyi érdekű vasutak forgalma — ezen vidékek ipari, gazdasági és kereskedelmi igényeinek kielégítésével — fel-lendültesse.

Bátorkodunk nagyméltóságod előtt ezen csatlakozás előnyeit a lehető rövidséggel az alábbiakban feltárni.

1) Ezen csatlakozás, minden más irányból a legrövidebb és legkisebb természetű akadályokba ütközik.

2) A nagy-károlyi összeköttetéshez viszonyítva, mintegy 40 km. rövidebb ut Budapesthez.

4) A fővároshoz e vonalon jobb csatlakozások eszközölhetők, s így a köz-

lekedés idejének a nagy-károlyihoz viszonyítva, egyharmad része eseliks, mi már a postai közlekedés érdekében is igen fontos és kívánatos.

4) A Szilágyság természetes kereskedelmi központja Sz.-Somlyó, e csatlakozás által Nagyvárad és a fővárossal közvetlen összeköttetésbe léphet.

5) E csatlakozási vonal a Berettyó és Kraszna völgyét, mint Szilágyvármegye legtermékenyebb és legindustriálisabb vidékét szelne át, hol a legkulturalisabb, legnépesebb magyar községeket, s ezek között a híres vásárral bíró Nagyalut, az itt levő nagy uradalmakat, a hitbizományokat, a nagy rézerdőséget érintené, mely vidék a megyei utmunkának majdnem egyharmadát szolgáltatja.

6) E csatlakozás mellett szól annak olcsósága, mert szakértők véleménye szerint alig egy millióból kiépíthető.

7) Mert hadászati szempontból szakértők véleménye szerint nélkülözhetetlen.

Egy Erdélyből Magyarországra nyomuló ellenséges hadsereg, a mai nagy tömegek alkalmazása mellett nem vehetné utját a csucsi szorosok felé, ezt csak a Szamos völgyén át kísértene meg, s a védő hadsereg Zsibónál vehetné meg a lábát, s vesztett csata esetén Sarmaság és Sz.-Somlyó között tehetné meg az utolsó kísérletet az ellenség feltartóztatására, s hogy ily körülmények között, de általában az erdélyi részek megvédésére a nagyvárad közvetlen vasuti összeköttetés a legnépesebb és legvagyonosabb községeken keresztül minő szolgáltatásokat tehetne, könnyen belátható, különösen akkor, ha a csucsi szorosokat s az azokon keresztül vezet keleti vasutat az ellenség már elvágta volna.

Nagyméltóságu miniszter, kegyelmes urunk!

Mi, mint a Szilágyvármegyébe kebelzett volt krasznamegyei részek, és Sz.-Somlyó rendezett tanácsu városának f. évi október hó 16-án megalakult érdekeltsége tudomásul bírva arról, hogy ezen csatlakozási vonal nyomjelzési munkálataira ngs. Klobusický Béla ur, bihari megyei nagybirtokos, az engedély meg-

nyerése iránt folyamodni óhajt, s hogy ezen vonal kiépítését célba vette, mely tisztelettel esedezünk nagyméltóságod előtt, kegyeskedjék felfejtett indokaink alapján ezen csatlakozás eszméjét magas és általánosan tudott pártatlan szakszerű tanulmánya tárgyává tenni s annak megvalósításához magas pártfogásával — minket örök hála alá kötelezendő — országos érdekből is hozzájárulni.

Hódoló mély tisztelettel lévén, Sz.-Somlyó város és a volt Krasznamegye Margitta-Sz.-Somlyó vasuti csatlakozásra alakult érdekeltsége. Gencsy Sándor, polgármester, Somogyi Kálmán.

Szilágyvármegye

területének beosztása vármegyei bizottsági választó kerületekre.

A község neve	lak. száma	val. sz.	vál. b. t. sz.
1 Tasnád ö. v. k.*)	3689	356	4
2 Peér v. sz.	1847	170	
Szeődemeter	655	32	
Keszi	230	11	2
3 N.-Pacal v. sz.	851	54	
K.-Pacal	208	12	
Sz.-Pacalusa	402	31	
Kr.-Pacalusa	174	21	
N.-Bajom	720	44	
Csekenye	143	11	
Usztató	244	21	
Pele	463	34	
P.-Szarvad	216	7	2
4 M.-Csaholy v. sz.	867	68	
O. Csaholy	1003	29	
Orbó	251	11	
Balázsháza	291	10	
Csány	275	13	
T.-Szarvad	1224	130	
Kegye	838	68	4
5 Szakácsi ö. v. k.	1468	208	2
6 T.-Szántó v. sz.	1988	125	
Er-Hatvan	745	41	
Er-Szodoró	629	33	

*) ö. v. sz. = önálló választási kerület, — v. sz. = választási székhely.

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

Loreley.*)

A zongoránál eltűnődünk
Egy mélabus tündérregén.
Beszélgetünk a Loreleyről
Egy szőke szép leány meg én.

S a szőke szép leányka így szólt,
Sóhajra nyílt a picit szája:
„Mi lett belőled vízi tündér,
Áranyhajú szép Loreley?”

Elhallgatott s én így feleltem,
Szomorú voltam magam is:
„A Loreley nem halt meg édes,
Haja aranyból van ma is.

Járása hetyke, lépte könnyű
S a lábacska oly picik,
A toilletjét Worth csinálja
S a table d'hotenál étkezik.

Gyémánt-boutont hordoz fülében,
Selyem harisnyákat visel,
S a csolnakosnak lágy akkordban
Büvös melódiát énekel.

És a ki hallgat Loreleyra,
Mikor mellette elszühan,
Azt elnyeli az ár örökre,
Anak örökre vége van.

*) A Hét legújabb számából.

Csak az igénye lett nagyobb ma,
A régít, ócskát megveti,
Egykor beérte a ladikkal,
Ma már hajóhad kell neki.”

Heltai Jenő.

Ilonka lányom pörös ügye.

Ilonka leányom, ki a negyedik elemi osztályban járt, egy nap körül karolta két karjával a nyakamat s lehuzott odáig, hogy arcomat megcsókolhassa s azzal az ellenállhatatlan kedves naivsággal, a melylyel irlkára, cukorra és szentjános kenyérré való krajcárkákat szokott tölem csikarni, kezdte előadni mondókáját:

— Kis apa, lássa az osztályunkba már három leánynak jár ujság a nevére nyomtatott betűkkel, csak nekem nem jár semmi. Lássa kis apukám megrendelhetné nekem a „Kis Lapot”, a melybe Forgó bácsi olyan szép verseket és történeteket szokott írni.

Már két nap óta vettem észre, hogy a kis leány és a feleségem a hátam mögött conspirálnak s Ilonka csak alkalmas pillanatot keres, hogy valami új kérelemmel állhasson elő, s mert sejtettem, hogy a kérelem feleségemben hatalmas támogatóra talál, hát inkább csak a tekintély kedvéért mondtam reá valamit.

— Minek neked kis leányom ujság? Lásd az ujságot fekete kávé mellett szoktál olvasni, te pedig nem szereted a fekete kávé.

— Nem baj kis apa, én majd fekete cukor mellett fogom azt elolvasgatni.

A felelet talpraesett volt s a feleségem, ki nem épen véletlenül jött be az

ebédlőbe valamit rakosgatni, jóízűen nevetett föl reá s mindjárt meg is jegyezte:

— Lásd Elemér nem tenné helyesen, ha leánykádban azért a pár krajcár kiadását a tudvágyat és a szellemiek után való vágyakozás érzetét elfojtani akarnád!

Ez egészen olyan stylusban volt mondva, melyből reá ismertem feleségemben az okleveles felső leányiskolai tanító-nőre. Megadtam hát magamat, nehogy paedagogiai értekezésbe kezdhessem.

Megrendeltük a lapot, még pedig a leánykám címére.

Ilonka lányommal akkor nap madarat lehetett volna fogatni.

Vártuk a lapot erősen. Leányom minden reggel azzal kelt föl, hogy számítsam ki neki hány nap, hány óra választ el attól a boldog pillanattól, hogy a kis lapját megkaphassa.

De nap-nap után mult s a lapocska nem jött.

Egy reggel aztán kézen fogva leányomat elmentünk a postahivatal épületébe s tudakozódtunk az elveszett kis ujságocska után.

Hát a mint belépünk a nem éppen kellemes illatu hivatalba, mindjárt egy nagy üveges szekrény tűnt fel, a melyre fölül nagy bötükkal ez volt írva: „Kézbesíthetetlen küldemények.”

Ilonka lányom egyszerre nagy örömmel ragadja meg kezemet s boldogan kiáltott föl:

— Apuskám, apuskám! A kis kezével repesve mutatott egy a szekrénybe kitett ujság fölé, melynek cím iratán ez állott: „Kovács Ilonkának Daruvár.”

Persze, hogy ez volt a keresett és várva-várt ujság.

Nagy diadallal vitte azt haza a leányom. A címszalagot világért se tépte

volna széjel. Azt gondosan félre tette s igen gyakran el elgyönyörködött rajta.

A lapban vidám kis beszélyke volt egy Szomjas Dani nevű kis fiúról, kit sok galibába kevert engedetlenkedése s végre is szinte szétépte az állatkertben egy gonosz majom. Csak a felügyelő mentette meg, de a kalapja rongyokban került ki a vaskalitrából. Volt abban sok más szép dolog, a melyen Ilonka könyekig kacagott.

Mikor ki olvasta vagy háromszor, a talányfejtésekhez kezdett. Ez egy kicsit nehezen ment s az anyja segített benne. Persze mikor kitalálta, az érdem mégis csak az övé volt.

Roppant feszülten várta a lap másik számát s mily nagy volt öröme, mikor nevét a helyes megfejtők között ott találta!

A lap már csaknem fél éves vendég volt a háznál, mikor kezdtem észrevenni, hogy Ilonka leányom nap-nap mellett komoly méltósággal jár-kél, keveset beszél, az uzsonnát is csak félvállról veszi, de annál szorgosabban számítja a napokat, melyek az ujság megjelenésétől elválnak.

Hát mikor egy délen a hivatalból haza érkezem, az én leányom roppant örömmel fut elem, a kis lapot egyik kezében diadalmasan fenn lobogtatva:

— Kis apa, kis apa! Ugyan nézze... nézze... nézze...

És ragyogó arccal, a boldogságtól könyben uszó szemekkel mutat a lap hátsó oldalán egy számrejtvényt. Elolvasom: „Számrejtvény Kovács Ilonkától.”

— Hát ezt te irtad kis leányom? I kérdem roppant meglepetést és örömet szimulálva.

— Én ám! kacagott a gyermek tapsolva s ugrálva. De tessék ám kitalálni, hogy mit jelent. Nehezebb ám ez, mint a hivatal.

A község neve	lak. száma	vál. sz.	vál. b. t. sz.	A község neve	lak. száma	vál. sz.	vál. b. t. sz.	A község neve	lak. száma	vál. sz.	vál. b. t. sz.	A község neve	lak. száma	vál. sz.	vál. b. t. sz.
Ér-Kőrös	558	24		Kösd	1030	127		Mocsolya	677	125		Doh	518	40	
Ér-Kávás	1020	42		K.-Debrecen	271	35		Ökörítő	576	47		Domoszló	568	23	
Szilvás	277	23	4	N.-Goroszló	580	47		Kusaly	762	106	6	Zálnok	921	37	
7 Ér-Szt.-Király v. sz.	1029	80		K.-Goroszló	476	34		27 Balla v. sz.	1094	185		Maladé	450	70	4
Ér-Kisfalva	479	46		Hosszúfalva	354	31		O.-Baksa	938	66		42 S.-Ujlak v. sz.	547	92	
Csög	384	31		Sz.-Udvarhely	1296	51		M. Goroszló	686	78		Keresztelek	693	91	
Ér-Mindszent	751	43		Sz.-Széplak	583	37		Bádon	492	42		S.-Csehi	770	100	
Ér-Girólt	483	17	2	Inó	773	55	8	Haraklány	579	43		Hidvégh	773	49	4
8 Ákos v. sz.	1508	98		19 Zsibó v. sz.	2270	159		Panit	507	45	6	43 Sarmaság v. sz.	1399	148	
Kr.-Mihályfalva	750	51		Csiglen	350	25		28 Kraszna ö. v. k.	3283	212	2	K.-Derzsida	656	61	
Kr. Cégény	323	18		Róna	389	40		29 Varsola v. sz.	957	64		N.-Derzsida	1365	102	
A.-Szopor	1293	83		Prodánfalva	235	20		Récsé	978	36		Sz.-Sziget	382	37	
Ujnémet	931	66		Turbuca	460	52		Ráton	365	41		Sz.-Kövésd	1142	116	
F.-Szopor	847	95	6	Kucsó	956	63		Hosszuaszó	236	8		Girókuta	723	36	
9 Sz.-Cseh ö. v. k.	2731	358	4	Sz.-Paptelek	785	47		Szécs	701	78	2	Hosszmező	334	31	8
10 Hadad ö. v. k.	1787	225	2	Karika	407	19		30 Kr.-Horváth v. sz.	629	35		44 Ilosva v. sz.	742	76	
11 Bogdánd v. sz.	839	101		Zsákfalva	675	12		Petenye	325	29		Lompért	704	66	
Bábea	916	68		Farkasmező	326	3		Sereden	954	105		S.-Györtelek	1059	47	
Szeér	822	57		Romlott	381	5		Pecseley	625	23		Badacsony	621	82	2
H.-Nádasd	716	80		Borzova	332	3		Miron	598	21		Megállapított Szilágyvármegye törvényhatósági bizottságának Zilahon 1891. évi október hó 19. s folytatva tartott rendes közgyűlésében hozott 531. sz. a. határozattal.			
K.-Nyíres	345	34		Semró-Ujfalu	333	5		A.-Baán	800	54					
Bikács	816	60		Kettősmező	1106	6		Bogdánháza	1245	110	4				
Somfalva	733	57		Galgó	930	7		31 Csizér v. sz.	1217	127					
Korond	426	18	6	Tihó	656	7		Boján	593	51		Szikszai Lajos, kir. tanácsos, alispán.			
12 Lele v. sz.	877	118		Örmező	442	3		Perje	974	116					
Menyő	893	85		A.-Balázsháza	1333	9		Bagolyfalva	350	29					
H. Györtelek	1168	73		Kendermező	737	7		Boronamező	422	45					
Erked	542	71		Rákos	841	9		F.-Szék	967	44		Ingatlan birtok változások.			
Kirva	628	88		Galponya	698	5	8	Kr.-Tótfalu	381	19					
Mutos	567	57	6	20 Zilah ö. v. k.	6532	520	10	Tusza	498	24					
13 Deésháza v. sz.	617	127		21 Diósd ö. v. k.	1342	325	4	Ballaháza	816	20					
Sz.-Szeg	431	37		22 Ördögkut v. sz.	1378	73		Palicka	203	13	6	A sz.-somlyói kir. járásbírósg területén. Özv. Szilvay Pálné megvette Szilvay Irma sz.-somlyói és bagosi összes birtokát 176 frt 57 kr-ért; — Nagy Gyula ajándékba kapta özv. H. Nagy Lajosné bagosi és m.-valkói birtokát; — Fülöp Mihályné megvette Fülöp Mórioné dobi birtokát 1100 frt-ért; — Domokos Gy. Gergely Domokos Gy. János goroszlói birtokát 125 frt-ért; — Matolcsy Mihály Bekő József horvát 1 drb. beltelekét 350 frt-ért; — Gutye Nyikuláj Márkulj Kurtyán Simon o.-keceli 1 szántóját 30 frt-ért; — Debkúti András és neje özv. Kozs Györgyné kémeri 1 szőlőt 50 frt-ért; — Tökölí Imre és neje Varga Jánosné sz.-nagyfalui 1 szántóját 60 frt-ért; — Perényi György Tyesén Alexa somályi 3 drb. szántóját és 1 drb. szőlőt 27 frt-ért; — Jépure Krescsun Jépure Irimia pecseleyi 1 drb. szántóját 40 frt-ért; — Ruzs Flóra Drágos Ábrahám Szécsi 1 drb. szántóját 66 frt-ért; — Páska Tótyer a Gavrilí özv. Dágos Péterné s gyermekei szécsi 1 drb. szántóját 45 frt-ért; — Szpáncok György ugyanannak szécsi 1 drb. szántóját 60 frt-ért; — Geese József és neje Muszkán Iléné récei 4 drb. szántóját 54 frt-ért; — Nagy Ferenc és neje Kovács Juliánna s.-ujlaki 7 drb. szántóját és 4 drb. rétjét 30 frt-ért.			
Benedekfalva	430	33						32 M.-Kecel v. sz.	866	58					
O. Horvát	183	32	2					O.-Kecel	1382	64					
15 Ilyésfalva v. sz.	1075	89						Egrespatak	859	65					
Egerhegy	767	45						Gurzófalva	257	27	2				
Kecskésfalva	282	29						33 M.-Valkó v. sz.	707	40					
Mosóháza	1500	112						O.-Valkó	574	35					
Vadafalva	625	78						Füzes	599	40					
A.-Várcs	712	60						F.-Paptelek	465	20					
K.-Várcs	305	23						Ujvágs	284	20					
F.-Várcs	628	27						Váralja	372	16					
B.-Tótfalu	577	53	8					F.-Bán	629	36	2				
16 F.-Szivagy v. sz.	1398	91						34 Sz.-Somlyó ö. v. k.	4573	419	8				
A.-Szivagy	951	81						35 Nagyfalva ö. v. k.	1916	204	2				
A.-Berekszó	831	79						36 Kémer ö. v. k.	2273	200	2				
F.-Berekszó	1568	89						37 Percsen ö. v. k.	2168	272	2				
Örményes	571	80	4					38 Bagos v. sz.	1027	120					
17 Sülelmed v. sz.	735	55						Borzás	461	57					
Cikó	436	36						Gyümölcsénes	1135	62					
Kelence	609	62						Jaúz	727	44					
Tóhát	243	27						Elyüs	436	25					
Ardó	515	77						Detrehem	462	24	6				
Szélszeg	1024	78						39 Zovány v. sz.	960	112					
Monó	855	89						Bürgezd	415	84					
Gardánfalva	752	36						Halmosd	1055	109					
Egerhát	690	42	6					Hármaspatak	782	34	6				
18 Náprád v. sz.	978	97						40 Ipp v. sz.	1097	75					
								Márkaszek	830	49					
								Cserese	327	18					
								Porc	331	27					
								Leesmér	366	40					
								Somály	526	38					
								A.-Kaznacs	453	42					
								F. Kaznacs	387	34	4				
								41 Kárástelek v. sz.	1501	152					

Oly büszke önértéssel mondta, hogy önkéntelenül megdöbbenem. Soha életemben ilyen dolgok megfajtását meg se kíséreltem; ha most nem tudom kitalálni levagyok főzve cudarul.

Neki ültünk aztán a feleségemmel együtt s leányunk rendkívül mulatott azon, hogy mi nehezebben baktatunk végig a különböző numerusokon. Nagysokára aztán kistüztük, hogy az van oda írva: „Meghalt Mátyás király, oda az igazság!”

En csak azon csóváltam meg a fejemet, mikép jöhet erre a gondolatra olyan gyermek, a kinek az apja bírói hivatal visel?

Ugy pár nap múlva aztán a leányom gondosan örzött címszalagjai közül egyet zsebre vágtam s a hivatalban a nevére érkező akadémiái kiadványok egy füzetére ráragasztottam azt. Ugy vittem haza s hanyagul átadtam neki a füzetet.

— Nesze, neked jött!

Egy darabig bámulva forgatta meg kezecskéjében az ismeretlen füzetet s aztán megkérdezte:

— Hogy jöhetett ez az én nevére?

— Nem tudom, mondtam. Hanem azt láthatod, hogy a tudományos akadémia kiadványaiból való.

Ilonka elgondolkozott és egyszer megszólalt igen komolyan.

— Tudom már! S egykedvűen bontotta föl a címszalagot.

— Nos?

— Hát tudja apuskám az akadémia nagy figyelemmel kíséri az írókat. Látták, hogy én a „Kis Lapba” dolgozom, azért küldték hát nekem ezt, hogy írjak én is bele valamit.

A vendégeink aztán pár napig folyton azzal faggatták Ilonkánkat, hogy mit ír majd az akadémia számára, mire ő megjegyezte, hogy nem volna szép ám elpártolnia a „Kis Laptól”, mely bizonyára jobban rá van utalva az ő tollára, mint a nagytudományú akadémia.

Hanem az szép volt Ilonkától, hogy daczára az ő felkapott írói hírnevének

nem kért mindjárt tiszteletpéldányt a „Kis Laptól.”

Ráutaltuk a takarékoságra az által, hogy a kapott krajcárokból ő maga gyűjtse meg az újság előfizetési pénzét évnegyedről-évnegyedre.

Mikor már e célra egy forintja készen állott, egy könyvet kap ismét a nevére a postán. Mi bizonyosra vettük, hogy megint csak az akadémia alkalmatlankodik, nem akarva belenyugodni abba, hogy Kovács Ilonka a „Kis Lapba” küldi számjevtényeit.

De nem úgy volt. Egy tudományos tanár barátunk küldte legújabb könyvét, melynek címe ez volt: „A gondos anya” s alább ez állott: „Hasznos vezérfonal arra, hogy neveljék az anyák gyermekeiket.”

Ilonka lányom a mint felbontotta a könyvet, mindjárt fölfonta ajkait:

— Különös, hogy János bácsi komoly tanár létére réám küldi ezt a könyvet, mely az anyák számára szól.

— Hja kis leányom lesz abban olyan is ami meg arról szól, hogy kell viselniük a jó gyermekeknek magukat szülőikkel szemben. Olvasgassd csak figyelmesen s mindenképp küld meg az árát. Láttod-e s ezzel kivettem egy kis nyomtatott lapocskát belőle, melyen a szerző fölkeri címetet, hogy tekintettel ennyi s anynyi kiadására a könyvért járó egy forintot posta fordultával kéri ide s ide címére küldeni, — nem ingyen küldi ám János bácsi a könyveit. Ezt csak a tudományos akadémia teheti.

A kis leány gondolkozóba esett s nagyon töprenkedni látszott a fölött mi tévő legyen.

Egyszer aztán megszólalt:

— Furcsa eljárás János bácsitól, hogy minden megrendelés nélkül küldi nekem a könyvét. Én nem fizetek érte egy forintot, mert az én egy forintom a „Kis Lap” előfizetésére kell.

— Már kis leányom nem szép volna tőled, ha János bácsit megbántanád azzal, hogy könyvét visszaküldjed.

— Nem is küldöm vissza a könyvet, de nem fogok fizetni érte semmit.

A leányom úgy látszik belenyugodott abba, hogy a könyvet illik megtartani. Annál nagyobb volt meglepetésünk, mikor pár nap múlva egy vaskos levelet kapok a postán könyvcsináló barátunktól, a melyet felbontva Ilonka ákom-bákom betűivel írott levél esett ki a borítékából.

Az a levél, — melyet leányunk titkon irt János bácsinak — így szólt:

„Kedves János bácsi! A postán egy könyvet tetszett nekem küldeni, mely a gyermekek neveléséről szól s melyet kedves János bácsi irt. A könyvért egy forintot kér János bácsi tőlem. Bár menyinyire fáj nekem, hogy rossz percekett kell szereznem János bácsinak, kijelentem, mikép annak árát per utján se fogom kifizetni, mert kis leányomnak nem is illik olvasni olyan könyvet, a mely a nevelésről szól. Én szegény leány vagyok, kit szülei ruháznak és tartanak fenn és magamtól megvonva gyűjtöm a pénzt a „Kis Lap”-ra, melybe dolgozni is szoktam. (Nem tetszett olvasni a 20-ik számban egy számjevtényt a nevére alatt? Azt én irtam.) Most is kész van egy forintom s épen elakarom küldeni. Sajnálom, ha megneheztelne réám, de én inkább ügyvédhez fordulok, semmint a jogtanul követelt egy forintomat János bácsinak küldjem. Kezeit csókolja Ilonka.”

János barátom el volt ragadtatva és kért, hogy idéztessem meg a leányomat az ő nevében a járásbíróshoz, hadd lássuk mi lesz a tréfa vége.

Csakugyan ki is állítottam egy idézvényt, melyben Kovács Ilonka alperest 1 frt erejéig bepörölték s ekkor meg ekkor jelenjék meg a járásbíróshoz előtt.

Mikor a hivatal szolga az idézést kézbesítette, a feleségemmel a másik szobából lestük a hatást.

Ilonka igen ünnepélyesen vette át az idézvényt s nagyon méltóságteljes volt. De mikor a kézbesítő eltávozott egyszerre csak lehajította fejét két kezére és érzékenyen sirni kezdett.

Hanem mikor beléptünk a szobába,

összeszedte magát és élénk gesztusokkal panaszkolta el a dolgot:

— Képzeldék kedves szüleim, János bácsi bepörölt az egy forintért. Itt az idézés... Igazán csodálkozom, hogy ilyen pórt felvettek a járásbírósnál... Most már mit tegyek, hogy a forintomat megmennthessem?

Nagyon komoly arcot öltöttem s így szóltam:

— Mondtam, hogy fizess ki az árát, ha nem tetted, most már indulj a magad eszén.

Délután Ilonka szépen felöltözött s elment a mamához, hogy engedje őt el néhány percre.

— Hová mész kis leányom?

— Abban a könyv dologban megyek az ügyvédemhez.

— Hát ki a te ügyvéded?

— Itt van a szomszédban Ferenc bácsi, arra bízom az ügyet.

— De tudod kis leányom, hogy az ügyvéd előleg nélkül szóba se áll veled?

Ilonka meghökkenett egy pillanatra, aztán igen komolyan szólt:

— Szomorú dolog volna, ha Magyarországon az igaz ügynek csak pénzért akadna védője.

És csakugyan a mi szomszédunk volt olyan jó, hogy

